

Δ

Δ

Γύβίτελъ, ж. ἀρσ. ὀλετὴρ, ὁ-
φανιστὴς, ὀλοθρευτὴς, ἔξο-
λοθρευτὴς, λοιμός.

Гъблю, иши(по). = погъбллю.

Гъгнивый, аж, ое. ἐπιθ. μογι-
λάλος, δύσλαлос, δύστχος,
παρβλ. коснона зычныи.

Гъслы, лей. θηλ. (πληθ.) κι-
νύρα, κιθάρα. καὶ κιθάραι,
κινύραι. (энвх. гъслы, и. спа-
ніавс ἀπαντᾶται).

Гъстий, аж, ое. ἐπιθ. πυκνὸς,
πυкинός.

Гънэа, ви. θηλ. (έλλ.) = νένα.

Гъмнз, мна. ἀρσ. (έλλ.) υμνος
(хир. ἐπὶ ἐκκλησιαστ. ὠδῶν)
= пѣснь.

Δ

Да. сунд. йнаг. (εὔχοηστ. εἰς
τὰ προστακτικὰ καὶ εὐκτι-
κὰ ῥήμ. οἶον. да βύдетъ.
ĕстѡ, еїн, γенуищтѡ, геной-
тѡ. § дабы, ѿ дабы. еїнъ,
оффелон.) § йикада. 甞ѡс.

Давлю, виши. παρατ. давльхъ
(καὶ давлъхъ). πνігѡ, аг-
хѡ, стенохуарѡ.

Дáже. ἐπιρ. (сунтассоменон
μὲν μετὰ ὄνομάτ. συνάπτε-
ται ἀείποτε μετὰ τῆς προ-
θέσεως ΔΟ). ἔνος, μέχρι. § дá-
же до днè. (πράξ. Ἀποσ. Α'.)
ᾶχρι ἡς ἡμέρας. καὶ κατω-
τέρω. дáже допслѣднихъ
земли. єѡс ἐσχάτου τῆς γῆς.
§ μετὰ ῥημάτ. δὲ ὅριστικ.
καὶ ἀπαρεμφ μετὰ τοῦ ἀρ-
νητ. НЕ. οἶον· πρέждε дáже
не ѿндъ. (φαλм. 38.) πρὸ τοῦ
με ἀπελθεῖν. καὶ πρέждε дá-
же не прїити дню гесподню.
(πράξ. Ἀποστ. 2.) πρὶν ἢ ἐλ-
θεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου.
= прéжденéже. ἄλλοτε τὸ ἀ-
ρνητ. НЕ, τίθεται καὶ μετὰ
τὰ πτωτικὰ, ὅταν αὐτὰ
προηγῶνται τοῦ ῥήματ. ὡς,
πρéждe дáже горамъ не бы-
ти. πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι.
(σημείωσαι δὲ ὅτι, дáже до,
πλέον τι σημαίνει ἐν τῷ λό-
γῳ, ἢ ἢ ἀπλῆ προθ. ΔО, ώς
ἀπαντᾶται ἐνίοτε. οἶον· οὐ-
σλѣшите до послѣднихъ зе-
мли. ἐπακούσατε єѡс ἐσχά-
του τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ, дáже
до послѣднихъ.) § καὶ ἀ-
τλоун, дáже, μετὰ ῥήματ.